

СОВЕЩКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЎНАРКОМА
І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 98 (7659) | Серада 31 мая 1944 г. | Цана 20 к.

С Ї Н Н Я Ў Н У М А Р Ы:

Ад Совецкага Інформбюро.
Аператыўная зводка за 30
мая. (1 стар.).

Якуб Качан. — Дзяўчына з
Гайнаўкі. (2 стар.).

Б. Карпачэўская. — Партый-
ныя і непартыйныя большэві-
кі вывучаюць марксіска-ле-
нінскую тэорыю. (2 стар.).

Н. Дагура. — У барацьбе за
высокі ўраджай. (2 стар.).

В. Чуманоў. — У калгасах
Краснаполля. (2 стар.).

А. Князеў. — У кароткі тэр-
мін адновім харчовую прамы-
словасць. (3 стар.).

М. Гонаў. — Паравозная ка-
лона асобага рэзерва. (3 стар.).

С. Ефімаў. — Суды вяртаец-
ца жыццё. (3 стар.).

В. Сіманаў. — Адважны ар-
тылерысты. (3 стар.).

А. Ломаў. — Загад выкапан.
(3 стар.).

П. Цімашиноў. — Сёння ў Клі-
мавічах. (4 стар.).

Ваенныя дзеянні ў Італіі.
(4 стар.).

Палёт амерыканскай авіяцыі
на германскія прамысловыя
прадпрыемствы. (4 стар.).

СТАРШЫНЯ КАЛГАСА

Вайна падвергла суроваму вы-
прабаванню нашы калгасы, на-
шы калгасныя кадры, іх палі-
тычную, арганізатарскую і гас-
падарчую спеласць, іх умение
выконваць у цяжкіх умовах вай-
ны заданні дзяржавы ў інтарэсах
абароны Радзімы. Калгасныя
кадры з чэсцю вытрымалі выпра-
баванне вайны — яны аказаліся
на вышыні паўстаўшых перад
імі задач. Усе свае сілы, увесь
свой гаспадарчы і арганізатарскі
вопыт, усю сваю любоў да
калгаснай справы яны ўкладва-
юць у справу барацьбы за раз-
гром ворага. І калі калгасы аку-
ратна забяспечваюць насельніч-
тва і Чырвоную Армію харчаван-
нем, а прамысловасць — сыраві-
най, то ў гэтым вялікай заслуга
нашых кіруючых кадраў.

Імя старшыні калгаса было
адным з самых пачэсных імён у
вёсцы і ў мірны час. Але ніколі
яшчэ яно не карысталася такім
аўтарытэтам, як у дні вайны.
Старшыня калгаса выступае ця-
пер, як важак калгаснікаў у іх
барацьбе за ўсямернае ўзмацнен-
не дапамогі фронту, за ўмацаван-
не арцельнай гаспадаркі. Да яго
ідуць жонкі франтавікоў за пара-
дай і дапамогай. На яго з нава-
гай глядзяць падлеткі і старыя...

У калгасе «Перамога», Дзмі-
траўскага раёна, Маскоўскай об-
ласці, як і ў іншых калгасах
вайна стварыла памала цяж-
касцей. На поле бітвы пай-
шла большасць працаздольных
мужчын. Разам з імі арцель на-
кіравала на фронт частку сваіх
машын і самых лепшых коней.
Працоўныя рэсурсы калгаса рэз-
ка скараціліся, яго вытворча-
тэхнічная база звужалася.

Цяжка стала арцелі «Перамо-
га», цяжка стала яе старшыні
тав. Егору. Але не спасаваў пе-
рад цяжкасцямі выпрабаваны кі-
раўнік калгаса. Ён ведаў, што
ўсе думкі калгаснікаў і калгас-
ніц накіраваны да аднаго — да-
памагчы Чырвонай Арміі зні-
шчыць ворага. І ён зразумев, што
з такімі людзьмі можна перамаг-
чы любыя цяжкасці, выканаць
любое заданне Радзімы.

Менш стала рабочых рук —
больш трэба працаваць! Такі быў
першы вывад, паказаны тав.
Егору ваеннымі абставінамі.
І старшыня арцелі шукае най-
больш рацыянальныя спосабы
арганізацыі працы, ён шырока
ўкараняе звенную сістэму. Ло-
зунг «Працаваць не пакладаючы
рук, працаваць за двух і трох!»
тут ператвараецца ў жывую
справу. За год вайны выпра-
цоўка працаздэн на аднаго калгас-
ніка павялічылася ўдвое.

Краіна і фронт патрабуюць
многа хлеба і іншых прадук-
таў — значыць трэба лепш ап-
рацоўваць глебу і павышаць
ураджай! Тав. Егору шукае і
знаходзіць шляхі практычнага
вырашэння гэтай задачы. Ён на-
стойліва ўкараняе перадавыя ме-

тады апрацоўкі зямлі, шырока
выкарыстоўвае мясцовыя рэзер-
вы ўгнаенняў, уведзіць на ар-
цельных палях новыя сартавыя
пасевы. І ўраджайнасць палёў за
годы вайны значна павялічваецца.

Так працуе, так перамагае цяж-
касці вайны старшыня калгаса
«Перамога» тав. Егору. Яго
прыклад — красамоўнае сведчан-
не таго, што работа партыі на
выхаванню калгасных кадраў
прынесла выдатныя плодзі. А
тав. Егору ў нас не адзін —
у кожнай абласці, у кожным раё-
не ёсць нямала такіх-жа выдат-
ных кіраўнікоў калгасаў. У дас-
каналасці валодаючы майстэр-
ствам выдзялення арцельнай гаспа-
даркі, яны множаць поспехі
калгаснага ладу.

Кіруючыя кадры калгасаў —
гэта іх залаты фонд. Гэтымі кад-
рамі трэба даражыць, іх трэба
клапатліва расціць, павучаць
выхоўваць.

Узмацненне клопатаў мясцо-
вых партыйных і савецкіх ар-
ганізацый аб калгасных кадрах не
падлягае сумненню. Але нельга
сказаць, што работа старшыні
калгаса паўсямясна карыстаецца
належаючай увагай і падтрымкай.
Знаходзяцца яшчэ такія партый-
ныя і савецкія кіраўнікі, якія не
разумеюць, што работа па зама-
цаванню, навучанню і выхаван-
ню кадраў старшынь калгасаў
з'яўляецца зараз важнейшай зада-
чай большэвіцкага кіраўніцтва
калгасамі.

Адным з буйнейшых недахопаў
кіраўніцтва сельскай гаспадаркай
у радзе раёнаў з'яўляецца адсут-
насць барацьбы з цяжучасцю кад-
раў старшынь калгасаў. Замест
таго, каб забяспечыць замацаван-
не кадраў на рабоце, тут дапу-
скаюць частую, а часам і неза-
конную іх змену. Кіраўнікі такіх
раёнаў не разумеюць, відаць, што
частая змена падрывае ў стар-
шынь веру ў свае сілы, пазбаў-
ляе іх перспектывы ў кіраўніч-
тве гаспадаркай.

Адміністрацыйнае — гэты па-
рочны метады кіраўніцтва — усё
яшчэ мае распаўсюджанне ў не-
каторых раёнах. Умяшанне ў бя-
гучую работу старшынь калгасаў
у такіх адстаючых раёнах пера-
тварылася ў дрэнную традыцыю,
атрымала сілу няпісанага закона.
Нярэдка справа даходзіць да та-
го, што, прыязджаючы ў калгас,
раённыя работнікі адмяняюць рас-
параджэнне старшыні праўлення
і самавольна ўносяць змены ў
расстаноўку людзей і прылад вы-
творчасці. Няцяжка здагадацца,
што такія адносіны да старшыні
праўлення немінуча прыводзяць
да таго, што ў кіраўніка зніжаец-
ца аўтарытэт сярод калгаснікаў,
зніжаецца дысцыпліна працы,
парушаецца парадак.

Партыя патрабуе ад сваіх мяс-
цовых работнікаў, каб яны што-
дзённа кіравалі калгасамі, каб
яны свечасова прыходзілі ім на
дапамогу і накіроўвалі іх развіц-

це. Каб выканаць гэта патраба-
ванне, трэба не паслабляць ролю
кіруючых кадраў у калгасах, а
ўсяляк яе ўмацоўваць.

Факты-ж гавораць аб тым,
што некаторыя райкомы партыі і
пярвічныя партыйныя арганіза-
цыі маюць няправільнае ўяўлен-
не аб метадах кіраўніцтва калгас-
самі. Нярэдка старшынь калгасаў
трэтуюць, дэргаюць без уся-
кага поваду, падрываюць іх аў-
тарытэт у вачах калгаснікаў і
калгасніц. Не аказваючы старшы-
ні дэлавой дапамогі, такія рай-
комы ўвесь час трымаюць яго
пад пагрозай строгага спагнання.

Партыя патрабуе, каб мясцо-
выя партыйныя і савецкія кіраў-
нікі настойліва ўмацоўвалі свае
сувязі з калгасамі, глыбока выву-
чалі іх эканоміку, дапамагалі ім
у правільным выдзяненні гаспадаркі,
у арганізацыі працы. Гэта абавяз-
вае іх часцей бываць у калгасах,
свечасова прыходзіць ім на да-
памогу. Замест гэтага асобныя
райкомы партыі без канца вы-
клікаюць старшынь калгасаў на
розыныя парады і паседжанні, ад-
рываючы іх ад неадкладных
спраў на кіраўніцтве гаспадар-
кай.

Райкомы партыі павінны ўся-
мерна павышаць аўтарытэт стар-
шынь калгасаў, іх ролю ў кіра-
ванні справамі арцелі. Але гэта
зусім не азначае аслаблення кры-
тыкі і самакрытыкі недахопаў у
работе кіраўнікоў калгасаў. Дзе-
лавае самакрытыка — адзін з
важнейшых метадаў большэвіцка-
га кіраўніцтва.

Вялікая адказнасць за ўмаца-
ванне і выхаванне калгасных кад-
раў ляжыць на пярвічных парт-
тыйных арганізацыях калгасаў.
Ажыццяўляючы права кантролю
дзейнасці праўленняў, яны павін-
ны дапамагаць старшыням калгас-
аў выконваць задачы, якія ста-
яць перад імі. Абавязак кожнага
комуніста і комсамольца ў калгасе
— служыць прыкладам выка-
нання распараджэнняў яго кі-
раўніка.

Старшыні калгаса прадстаўле-
ны вялікія правы, і гэта наклад-
ае на яго сур'ёзныя абавязаль-
ствы. Толькі той старшыня ап-
раўдвае давер'е калгаснікаў, які
строга захоўвае інтарэсы дзяржа-
вы, падтрымлівае цвёрды парадак
у арцелі, беражэ і множыць ар-
цельныя здабыткі. Суровага асу-
джэння заслугоўваюць тыя стар-
шыні калгасаў, якія не выкары-
стоўваюць прадстаўленых ім
правоў, не змагаюцца за развіццё
калгаснай гаспадаркі, за парадак,
дысцыпліну ў калгасе.

Старшыня калгаса — гэта кі-
раўнік буйнай гаспадаркі, якая
аднае дзесяткі, сотні калгасні-
каў. Абавязак партыйных і са-
вецкіх арганізацый на месцах —
дапамагчы старшыням усіх калгас-
аў апраўдаць аказанае ім да-
вер'е.

(Снароцаны перадавы артыкул
«Правды» за 29 мая 1944 г.)

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 30 МАЯ

На працягу 30 мая ў раёне на поўнач ад Яссы нашы войскі
адбілі атакі буйных сіл пяхоты і танкаў праціўніка. Цанюю вя-
лікіх страт у жывой сіле і тэхніцы праціўніка ўдалася нязначна
ўклініцца ў нашу абарону. Па папярэдніх даных, за дзень бою
нашы войскі знішчылі і падбілі 50 нямецкіх танкаў і збілі 36
самалётаў.

На астатніх участках фронту — без змен.

За 29 мая ў паветраных баях і агнём знішчэння артылерыі збі-
та 16 самалётаў праціўніка.

На поўнач ад горада Яссы
праціўнік пасля моцнай артыле-
рыйскай падрыхтоўкі атакаваў
нашы пазіцыі. На другім участку
немцы ўвялі ў бой буйныя сілы
танкаў і пяхоты, разлічваючы
адным ударам зламаць супраціў-
ленне савецкіх войскаў. Немцам,
дзякуючы вялікай колькасці
пераважы, удалося пазначна ўклі-
ніцца ў нашу абарону. Завязаліся
жорсткія баі, у ходзе якіх
праціўнік першым вялікіх страт
ў жывой сіле і тэхніцы.

На паўднёвым захад ад горада
Ціраспаль праціўнік спрабаваў
весці разведку боем. Пачакаўшы,
калі гітлераўцы выйшлі на адкры-
тую мясцовасць, байцы Н-скай
часткі адкрылі мінамётны і куля-
мётны агонь. Пакінуўшы на
подступах да нашых пазіцый 60
сваіх салдат і афіцэраў, немцы
адступілі. Снайперы Н-скага пад-
раздзялення за апошнія 5 дзён
знішчылі 48 нямецкіх салдат
афіцэраў.

На паўночны захад ад горада
Віцебск полк нямецкай пяхоты,
узмоцнены танкамі, раницой ата-
каваў нашы падраздзяленні. Со-
вецкія байцы сустрэлі праціўніка
сканцэнтраваным агнём і прыму-
сілі яго адступіць. Далейшыя
атакі немцаў поспеху не мелі.
Нашы падраздзяленні за дзень
знішчылі 400 нямецкіх салдат і
афіцэраў. Падбіта 3 танкі і адна
самаходная гармата. Савецкія
лётчыкі ў паветраных баях збілі
4 самалёты праціўніка.

Авіяцыя Чырвонасцяжнага Бал-
тыйскага флота 29 мая нанесла
бомба-штурмавы ўдар на караблях
праціўніка ў Нарвскім заліве.
Ірамым нападаннем бомб патоп-
лены тры нямецкія транспарты,
хуткаходная десантная баржа і
вартавы каіер.

У паветраных баях савецкія
лётчыкі-знішчальнікі збілі 19 ня-
мецкіх самалётаў. Два нашы са-
малёты не вярнуліся на свае
аэрадромы.

У ноч на 30 мая караблі Бал-
тыйскага флота атакавалі ў Нарв-
скім заліве тры транспарты пра-
ціўніка. У выніку атакі патопілі-

ны два тральшчыкі. Трэціму ня-
мецкаму тральшчыку нанесены
сур'ёзныя пашкоджанні.

Некалькі літоўскіх партызан-
скіх атрадаў за два тыдні пусцілі
пад адрас 7 войскаў эшалонаў
праціўніка. Разбіта 6 паравозаў,
70 вагонаў і платформ. Рух паяз-
доў на важным участку чыгункі
быў перарваны ў агульнай скла-
дачасці на шэсць сутак. Літоўскі
партызанскі атрад «Пірмін» раз-
граміў нямецкі гарнізон у адным
насяляным пункце і захапіў вя-
лікія трафеі.

На бок Чырвонай Арміі пера-
ходзяць групы румынскіх салдат
з саставу розных дывізіяў. Пера-
бежчыкі раскажваюць аб росце
дэзертырства ў румынскай арміі.
Капітан 1 румынскага кавалерыйска-
скага палка Нестар Т. паведаміў:
«Вельмі многія румыны не хо-
чуть больш ваяваць за Германію.
Аб гэтым гавораць даволі адкры-
та. За два тыдні з эскадрона, у
якім я служыў, дэзертырвала 30
салдат. Многія дэзертыры пайшлі
ў горы і лясы».

Палонны салдат 6-га палка 14
румынскай пяхотнай дывізіі Ва-
сіле Д. раскажаў: «У лесе каля
вёскі П. хаваецца многа салдат,
якія ўцяклі з розных часцей.
Іны арганізавалі партызанскі атрад
для барацьбы з немцамі».

Палонны салдат 27 палка 6
румынскай пяхотнай дывізіі рас-
казаў: «Немцы затрымалі 12 сал-
дат нашага палка, якія спраба-
валі перабегчы да рускіх. Па за-
гаду камандзіра дывізіі Георгію
ўсіх злоўленых салдат расстраля-
лі. Расстраляваў салдат нямецкі
лейтэнант».

Салдат 13 палка 14 румын-
скай пяхотнай дывізіі Грыгор С.
паведаміў: «За апошні час з на-
шага палка дэзертырвала больш
200 салдат. На-днях камандзір
палка перад стросам заявіў, што
прыняты меры да росшуку і за-
трымання беглядоў. Нам аб'явілі
загад, у якім гаворыцца, што
салдат не мае права без дазволу
свайго камандзіра зрабіць ні ад-
наго кроку ў бок рускіх. Усякі,
хто самавольна ўдальніцца ад сваіх
пазіцый, будзе расстраляны, як
перабежчык».

У барацьбе за высокі ўраджай

Наш раён спаборнічае з суседнім Хойніцкім раёнам. Перамагаючы вялікі цяжасці — разбурэнні, пакінутыя ў спадчыну нямецка-фашысцкімі акупантамі, — калгаснікі раёна самааддана змагаюцца за высокі ўраджай. На раёну яравымі культурамі засеяна звыш 10 тысяч гектараў. Усюды адзначаецца добрая якасць сяўбы. З'явіліся дружны ўсходы, рост зеляні хуткі. Усё гэта абядае добры ўраджай.

Калгасы Крыўчанскага і Глухавіцкага сельсоветаў пасялі ўсе яравыя культуры, апрача позніх — проса і грэчкі, сяўба якіх праходзіць таксама паспяхова.

Аб вялікім працоўным уздыме выхаванага ад нямецкай няволі калгаснага сялянства гавораць такія прыклады. Вёскі Маложынскага сельсовета былі амаль цалкам спалены нямецка-фашысцкімі паягоднікамі. У калгасах застаўся ўсяго 62 каві. Аднак цяжасці пераможаны ўпартай працай калгаснікаў, жаданнем зрабіць усё, каб аднавіць ранейшае радаснае калгаснае жыццё. На палі вышлі ўсё насельніцтва, у тым ліку старыя і падлеткі. Уручную было апрацавана больш 300 гектараў.

— Мы ўсё зробім для сваёй Радзімы, — сказала на сходзе калгасніца сельгасарцелі «Новая гань» Софія Ефіменка, — толькі-б

хутэй пакончыць з заклятым ворагам.

Софія Ефіменка не кінула свае словы на вецер. Яна і яе сяброўкі Люба Пабалава, Хрысціна Зубан, Надзя Пенень і іншыя сістэматычна перавыконваюць нормы палёвых работ. Іх калгас, маючы толькі 15 коней, першы ў сельсавеце завяршыў сяўбу яравых.

Добра кіраваў сяўбой у калгасах Крыўчанскі сельскі совет (старшыня тав. Рэшка). Тут таксама больш паловы вёсак было спалена нямецкімі бандытамі. Цяжасці з жывым цяглом былі вельмі вялікія. Сельсовет правёў аднаведную работу. Правільная арганізацыя працы калгаснікаў, мабілізацыя ўсяго цягла, працоўны ўздым зрабілі сваю справу. На калгасах сельсовета зараз з 1.083 гектараў на плане засеяна ўжо 982. Камісіямі па якасці ўсюды адзначана добрая апрацоўка глебы.

Калгаснікі раёна зараз паспяхова заканчваюць сяўбу позніх культур, пачалі праполку азимых і ў радзе месц — ворыва папараў. Яны поўны рашучасці зрабіць усё, каб заваяваць высокі ўраджай і тым самым аказаць яшчэ большую дапамогу роднай Чырвонай Арміі.

Н. ДАГУРА,
сакратар Брагінскага
райкома КП(б)Б.

Узорна правялі сяўбу

МЕХАВА, 30 мая. (БЕЛТА). Звыш 50 школ раёна маюць у гэтым годзе свае прышкольныя ўчасткі. Сіламі педагогаў і школьнікаў на ўчастках пасеяны ячмень, пасаджаны бульба, цыбуля і іншая гародніна. Ураджай пойдзе

на забеспячэнне дзяцей гарачым харчаваннем.

Узорна апрацавалі глебу і правялі сяўбу на сваім участку вучні Руднянскай няпоўнай сярэдняй школы. Са сваіх запасаў яны сабралі многа насення зернавых і гародніх культур.

Перадавікі сяўбы

КАСЦЮКОВІЧЫ. (Наш спец. нар.). Калгасы Самадзвіцкага сельсовета першыя закончылі сяўбу зернавых і лёну. Калгасы імені Шмідта, «Чырвоны востраў», «1 мая» перавыканалі

планы на 30—60 процантаў. Цяпер яны заканчваюць пасадку бульбы. Камісіяй па сацыялістычнаму спаборніцтву гэтыя калгасы занесены на раённую Дошку Гонару.

У калгасах Краснаполля

Веснавая сяўба ў калгасах раёна падыходзіць да канца. У цяжкіх умовах вайны, пры недахопе людзей і асабліва цягла калгаснікі справіліся з вялікай задачай. Усе 112 калгасаў раёна засеялі раннія зернавыя, садзяць апошнія гектары бульбы, разгортваюць сяўбу позніх культур — проса, грэчкі.

Уключыўшыся ў сацыялістычнае спаборніцтва за высокі ўраджай, калгасы раёна выконваюць свае абавязанствы перад фронтам. Небывалым працоўным уздымам на сяўбе калгасная вёска адказала на першамайскі загад таварыша Сталіна.

Сельгасарцель «1 мая», Клясінскага сельсовета, адна з першых у раёне закончыла сяўбу. Члены гэтай арцелі засеялі звыш плана 9 гектараў аўса.

Калгас «Трактар», гэтага-ж сельсовета, таксама адным з першых у раёне закончыў сяўбу. Бригаду Целагеі Чарнавой з гэтага калгаса заслужана называюць лепшай у раёне. Закончыўшы сяўбу раней усіх, яна аказвае дапамогу адстаўчым.

Калгасы «Асвета», імені Нарыманова, Палужскага сельсовета, «Крэмль», «Ударнік», імені Войкава, Гіліцкага сельсовета, і многія іншыя заканчваюць пасадку бульбы. Сваёй стараннай працай на палях калгаснікі ўсімі сіламі дамагаюцца нашай доблеснай Чырвонай Арміі хутэй дабіць параненага фашыскага зверу ў яго ўласнай бярэзе.

В. ЧУМАНОВ.

Краснаполле. (Наш нар.).

НА ДОШКУ ГОНАРУ

УВАРАВІЧЫ, 29 мая. (БЕЛТА). Калгасы «Чырвоны маяк», імені Кірава, «Вольная праца», «Рухавік» за перавыкананне плана сяўбы, правядзенне яе ў сісцільны тэрміны і на высокім агратэхнічным узроўні занесены на раённую Дошку Гонару.

План сяўбы каласавых культур па раёну перавыканан. Звыш плана засеяны 591 гектар. Калгасы імені Будзёнага, Крыўскага сельсовета, засеяў звыш плана шэсць гектараў льну.

Партыйныя і непартыйныя большэвікі вывучаюць марксіска-ленінскую тэорыю

Марксіска-ленінская тэорыя заўсёды была магутным сродкам барацьбы нашай партыі і савецкага народа. Яна ўзбройвала нашы кадры ў барацьбе з царызмам, у барацьбе за перамогу Кастрэчынскай сацыялістычнай рэвалюцыі. Яна вучыла змагацца і перамагаць у перыяд грамадзянскай вайны і ў год сацыялістычнай перабудовы нашай гаспадаркі. Зараз, у дні Айчыннай вайны, марксіска-ленінская тэорыя мабілізуе нашы сілы на поўны разгром нямецка-фашысцкіх акупантаў.

Асновай у падняцці ідэя-тэарэтычнага ўзроўню ў сучасны перыяд з'яўляецца кніга таварыша Сталіна «Аб вялікай Айчыннай вайне Савецкага Саюза».

Праз кнігу таварыша Сталіна мы вывучаем сутнасць мудрай сталінскай стратэгіі, якая паставіла гітлераўскую Германію на край гібелі, мы вучымся бязлітасна граміць і перамагаць ворага.

Па Чыгуначнаму раёну горада Гомеля арганізавана 45 гурткоў па вывучэнню кнігі таварыша Сталіна. У гэтых гуртках навучаецца 497 камуністаў, камсамольцаў і беспартыйнага актыва. Усе прапагандысты гурткоў зацверджаны райкомам партыі.

Многа ўвагі партыйнай прапагандзе надае партыйнае бюро Упраўлення Беларускай чыгункі (сакратар тав. Бражнік). Тут для каманднага саставу арганізаваны семінарыяныя заняткі, у дапамогу прапагандыстам сістэматычна працуе семінар. Кожны камуніст, як бы ён ні быў загружаны, вывучае кнігу таварыша Сталіна.

У вагонным участку створаны два гурткі для каманднага саставу; імі кіруе тав. Баравы. Працуючы начальнікам участка, тав. Баравы разумее значэнне палітычнай адукацыі, як сродка паліпшэння вытворчай работы. Ён заўсёды рыхтуецца да заняткаў, спалучаючы тэарэтычную работу з практычнай. Вагонны ўчастак увесь час з'яўляецца пераможнай у сацыялістычным спаборніцтве на чыгунцы.

Лепшыя слухачы гуртка май-

стры тт. Гуцаў, Лысенка, Хацкевіч добра арганізуюць вытворчую дзейнасць сваіх пехаў. На руінах і панялішчах сіламі калектыва быў сабраны матэрыял, і за кароткі час адноўлены 7 пехаў, сталовая, душ, дамы для рабочых. Раней тэрміну (27 красавіка) выканана красавіцкая праграма па рамонт вагонаў.

Цяжэй арганізаваць вучобу з паравознікамі, якія па трое сутак знаходзяцца ў ад'ездзе, але і тут сакратар партарганізацыі паравознага дэпо тав. Зубрыцкі здолеў арганізаваць заняткі па вывучэнню кнігі таварыша Сталіна.

Для гаспадарчага і палітычнага саставу раёна пры райкоме партыі арганізаваны семінарыяныя заняткі. Семінар наведваюць 63 чалавекі. У асноўным гэтыя таварышы вучацца самастойна, а на семінарыяных занятках для дапамогі ім чытаюцца лекцыі, праводзяцца таварыскія гутаркі па вывучанню імі матэрыялу.

Аднак, не ўсе партарганізацыі зразумелі значэнне тэарэтычнага навучання кадраў. У студзені 1944 года па партсходзе Упраўлення ваенна-аднаўленчых работ Беларускай чыгункі было прынята рашэнне аб арганізацыі гуртка па вывучэнню «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Прапагандыстам зацверджан член партыі тав. Сакалоў. Але да гэтага часу гурток не арганізаван, камуністы не працуюць над павышэннем свайго ідэя-палітычнага ўзроўню. Партбюро (сакратар тав. Грыгор'еў) гэтым пытаннем не займаецца. Дрэнна пастаўлена арганізацыя партыйнай прапаганды на камбінаце «Спартак» (сакратар партарганізацыі тав. Кофман), на заводзе, дзе сакратаром партарганізацыі тав. Врублеўскі.

Партыйныя арганізацыі павінны арганізаваць сістэматычную вучобу камуністаў, дамагаючы ім у самастойнай рабоце над павышэннем свайго ідэя-палітычнага ўзроўню.

Б. КАРПАЧЭУСКАЯ,

загадчык аддзела прапаганды і агітацыі Чыгуначнага райкома КП(б)Б г. Гомеля.

Дзяўчына з Гайнаўкі

Гэта задумлівая, спакойная дзяўчына. Да вайны яе бачылі з газетай сярод хатніх гаспадынь, бачылі ў драматычным гуртку, сустракалі на сходах. Прышлі немцы, амаль кожны дзень яна чула трывожныя весткі. Не сябровак адну за адной немцы гналі ў Германію, на катаргу.

— О! Які жах! — ускрыкнула яна, прачытаўшы маленькае пісьмо. Гэта было пасланне ад яе суседкі Надзі, дастаўленае з Германіі таварышом, які ўцёк з катаргі. Надзя пісала:

«Дарагая Любачка! Як мне цяжка... Праклінаю сябе, што не ўцякла ў дарозе. Тут нам вытрымаць косы, затым выдучу у кантору арбайцаў — на рынак рабоў. Намі ганяюць — прадаюць, як жывёлу. Мне купіла адна немка за 5 марак. Пранапашча цяпер я... Можна больш і не пачынацца. Бывай. Надзя».

Дзяўчына хутка зляжыла лісто і схавала яго. На яе вачах паказаліся слёзы.

Ноччу ў дом, дзе жыла Люба, пастукаліся. Яна адчыніла дзверы і ўбачыла двух у салдацкіх шынтелях. Гэта былі ваеннапалонныя, якія ўцяклі з нямецкага лагера. Яны папрасіліся пагрэцца. Люба пусціла іх у дом, накарміла.

Назаўтра яна бліжэй пазнаёмілася з імі. Аднаго звалі Трыфон, другога Сяргей. Абодва параненыя. Люба ўгаварыла бацькоў пакінуць іх у доме. Больш двух месяцаў былі яны тут, папраўляліся. Пазней такі-ж прытулак і клопаты тут знайшоў баец Ігар Б., які зараз змагаецца ў партызанскіх рэдах.

У Гайнаўцы арганізаваўся падпольны антыфашысцкі камітэт вызвалення. Ім кіравалі старыя падпольшчыкі Гіжэўская і Мель-

пер. У іх захаваўся радыёпрыёмнік. Люба часценька наведвала іх, слухала радыё і перадавала савецкія паведамленні мірнаму насельніцтву.

Там-сям пачалі з'яўляцца першыя партызаны. Люба становіцца сувязной, ходзіць у разведку, перапраўляе да партызан групы палонных, уцёкшых ад немцаў. Па заданню партызан яна дастае ваенную карту Беларускай пущы.

У Гайнаўцы пачаўся тэрор. Немцы напалі на след антыфашысцкай арганізацыі і разграмілі яе. Гіжэўская і Мельпер былі павешаны. Гестапаўцы запоздылі і 19-гадовую Любу.

Трэба было прымаць меры. І 17 мая 1942 года Люба разам са сваімі таварышамі Трыфонам і Сяргеем прышла ў партызанскі атрад таварыша Б.

— Дзяўчына з Гайнаўкі, — перашэптваліся байцы, глядзячы на маленькую, чорнавокую Любу.

Для Любы пачалося новае жыццё. У атрадзе яе назначылі медыцынскай сястрой. Праз некалькі дзён адбылося баявое хрышчэнне. Сустрэча з ворагам адбылася на рацэ Нарэўка, каля раз'езда Касы Мост.

Люба была на полі бою. Агонь і смерць праносіліся над ёю. Раптам пачуўся стог. Люба бачыла, як герой фінскай кампаніі Іван Іванавіч К. распластаўся на зямлі. Гарачая кроў заліла гімнасцёрку, падмыла ордэн Леніна, які зляў на яго грудзях. Люба ўзяла параненага на плечы і праз смяротны град свінца напавула з ім у бяспечнае месца.

— Сястра... пакінь мяне... паберажы сябе, — шантаў паранены. Але Люба перамагла яго. Яна перавязала параненага і зноў пайшла да месца бою. Праз некалькі час яна вынесла адтуль другога параненага.

Хто мог сказаць, што Іван Іванавіч выжыве?.. І воін па ўсё

жыццё застаўся ўдзячны ёй. Ёй вечна будучы ўдзячны Анатолій Ш., марак Валя і дзесяткі другіх, якім яна выратавала жыццё, вярнула іх у строй.

Люба не толькі медыцынская сястра, але і актыўны ўдзельнік баявых аперацый. Яна ўдзельнічала ў падрыве двух варажых эшалонаў, бывала ў баях, хадзіла ў засады, дастаўляла атраду ўзбраенне і боепрыпасы.

Байцы гарача любяць і берагуць сваю падругу. І яна бачыць у кожным з партызан свайго роднага брата, гатовы за кожнага з іх ахвяраваць сваё жыццё. У свабодны час Люба мае для іх білізну, зашытвае вопратку, варыць ежу...

І калі ў лясных салдат незнаёмыя запытаюць: «што гэта за дзяўчына?» — яны з гордасцю адказваюць:

— Дзяўчына з Гайнаўкі.

Якуб Качан.

Беластоцкая обласць.

(Наш спец. нар.).

У кароткі тэрмін адновім харчовую прамысловасць

Высокаразвітая харчовая прамысловасць Беларусі ў значнай ступені знішчана нямецка-фашысцкімі акупантамі. Перша-класныя, аснашчоныя да вайны багатай тэхнікай прадпрыемствы ператвораны гітлераўскімі бандытамі ў груды бітай цагля, зарос-шай травой і бур'янам.

Харчовая прамысловасць можа і павінна быць хутка адноўлена. Фронт і працоўныя вызваленых раёнаў павінны ў бліжэйшы час атрымаць прадукцыю самага шырокага асартыменту і ў дастатковай колькасці.

З часу выгнання немцаў у ра-дэ раёнаў БССР прароблена значная работа па аднаўленню прадпрыемстваў харчовай, мяса-малочнай і спіртвой прамысло-васці. Частка прадпрыемстваў ужо паладзіла вытворчасць пра-дукцыі. Камбінат, дзе дырэктарам тав. Гіншторн, выпускае канды-тарскія вырабы, брагу, сіропы. Мясакамбінат, дзе дырэктарам тав. Вінакураў, вытварае ўбой і раздзелку жывёлы, выпускае каўбасу і капчонасці. На малоч-ным заводзе, дзе дырэктарам тав. Сарокін, перапрабляецца малако ў творог, смятану, сліўкі. Адноўле-на і працуе 8 спіртвых заводаў, часткова—два лікёра-водачных.

Вялікая работа праведзена па аднаўленню хлебакамбінатаў. Немцы зусім разбурылі прадпры-емствы хлебапечэння; не заста-лося ніводнага хлебазавода, хле-баварна. За прайшоўшы час у гарадах і раённых цэнтрах ство-рана 12 хлебакамбінатаў, якія забяспечваюць насельніцтва пе-чаным хлебом.

У раёнах БССР, якія цяпер вызвалены ад немцаў, да вай-ны была шырокая сетка прад-прыемстваў мяса-малочнай пра-

мысловасці. За час свайго гаспа-дарання немцы аддалі агню і раз-буранню і гэтыя прадпрыемствы. Як толькі аднавілася савецкая ўлада, тут разгарнулася вялікая стваральная праца па аднаўлен-ню разбуранай гаспадаркі.

На камбінаце, дзе дырэктарам тав. Вінакураў, амаль поўнаасцю нарыхтаваны матэрыял для бу-даўніча-аднаўленчых работ, пры-ведзены ў парадак цэхі перша-начатковай апрацоўкі, арганіза-ваны невялікі каўбасны цэх і кашчільня, аднаўляецца хала-дзільнік.

На тэрыторыі вызваленых ра-ёнаў адноўлены і працуюць 41 маслазавод, 118 сепаратарных аддзяленняў. Добрую ініцыя-тыву праявіў калектыў кам-біната, дзе дырэктарам тав. Сай-коўскі. Нічога не атрымаўшы за-вазнова, выкарыстоўваючы вы-ключна ўнутраныя рэсурсы, ра-бочыя камбіната аднавілі мыла-вараны цэх. Вядуцца работы па далейшаму пашырэнню гэтай вы-творчасці.

Бясспрэчна, праведзена знач-ная работа па аднаўленню хар-човай і мяса-малочнай прамы-словасці, аднак здавальняючай яе нельга прызнаць. Тэмпы аднаў-лення, выхад прадукцыі і якасць яе яшчэ не адпавядаюць прад-яўляемым патрабаванням. Няма яшчэ і адпаведнасці з устаноў-леным стандартам. Гэты сур'ёзны недахоп з'яўляецца вынікам та-го, што паміж прадпрыемствамі і трэстамі да гэтага часу не за-ключаны дагаворы аб памерах і тэрмінах пастаўкі выпускаемай прадукцыі гандлёвым арганіза-цыям. Такое становішча не на-кладае адказнасці на прадпрыем-ствы і трэсты за планамерны і якасны выхад прадукцыі. Пра-

дукцыя выдаецца ад выпадку да выпадку, у невызначанай коль-касці і часам нізкай якасці. Па-між ведамствамі да гэтага часу не ўрэгулявана пытанне аб свое-часовай транспартыроўцы пра-дукцыі. Вельмі часта выпушча-ная прадукцыя залежваецца і страчвае сваю якасць. Такія фак-ты мелі месца на камбінаце «Спартак».

Некаторыя харчовыя прадпры-емствы ўжо маюць значную ад-поўненую вытворчую плошчу. Ёсць сыравіна, рабочыя, спецыя-лісты, але ўсё-ж пачатак выт-ворчасці чамусьці зацягваецца. На заводзе, дзе дырэктарам тав. Андрэенка, ужо каля месяца па-рыхтавана вытворчасць адекало-ну, але да гэтага часу ўсё яшчэ ідзе «раскачка» і выпушчана ўсяго толькі... 350 стограмовых флаконаў.

Увага кіраўнікоў наркаматаў, трэстаў і прадпрыемстваў павін-на быць звернута на якасць пра-дукцыі і, у першую чаргу, на хлебабулачныя вырабы. У сістэ-ме Беларускага хлеба (дырэктар тав. Петруковіч) ёсць факты выпечкі нізкакаснага хлеба. Да гэтага часу пытаннямі карэннага палеп-шання якасці хлебабулачных вы-рабаў яшчэ як след тут не зай-маюцца.

Перад работнікамі харчовай прамысловасці рэспублікі стаць сур'ёзныя задачы ў галіне хут-чэйшага аднаўлення прадпрыем-стваў, забеспячэння Чырвонай Арміі і насельніцтва высокака-снымі прадуктамі.

Харчовая індустрыя, якая з'яўляецца адной з важнейшых галін народнай гаспадаркі рэ-спублікі, павінна быць адноўлена ў самыя кароткія тэрміны!

А. КНЯЗЕУ.

Паравозная калона асобага рэзерва

Калона паравозаў асобага рэ-зерва Наркамата Шляхоў Зносін (начальнік калоны тав. Іваноў, помпаліт тав. Пятровіч) хутка будзе адзначаць сваё двухгоддзе. Гэта калона працуе зараз на Бе-ларускай чыгунцы. Яна прайшла слаўны шлях барацьбы разам з доблеснымі войскамі нашай Чыр-вонай Арміі.

Калектыў калоны самааддана абслугоўваў Сталінградскі і Дан-скі фронты. Чыгуначнікі калоны часта пад агнём праціўніка да-стаўлялі боепрыпасы і тэхніку, харчаванне і людзей, якія ге-раічна абаранялі Сталінград і бязлітасна грамілі нямецкія арміі паміж Волгай і Донам. У вы-ключна небяспечных і складаных умовах працаваў калектыў кало-ны на Орлоўска-Курскім напрам-ку: членаў гэтай калоны па пра-ву называюць удзельнікамі раз-грому немцаў пад Орлом.

Аб гераізме, мужнасці і па-трымлівасці чыгуначнікаў калоны гавораць факты і цікавыя лічо-выя даныя аб яе рабоце. Амаль за два гады асабісты склад ка-лоны і яе тэхніка дзесяткі разоў падвяргаліся варожай бамбарды-роўцы і артылерыйска-мінамёт-

наму абстрэлу. Рызыкуючы жыц-цём, вельмі часта ідучы на сама-ахвяраванне, чыгуначнікі выра-тавалі ад знішчэння пажарам не-меш 3.200 вагонаў і ад зні-шчэння бамбардыроўкамі і арты-лерыйска-мінамётным абстрэлам больш 4.200 вагонаў. Шляхам умелага маневрування, маскі-роўкі і ваеннай знаходлівасці вы-ратавана больш 70 саставаў.

Тысячы рэйсаў, дзесяткі ты-сяч перавезеных вагонаў, сотні тысяч тон грузаў, дастаўленых да фронту—вось вынік слаўнага шляху, вынік двухгадовай сама-адданай работы чыгуначнікаў ка-лоны асобага рэзерва НКШЗ.

За гэтыя два гады многія па-равознікі калоны выраслі, сталі камандзірамі, кіраўнікамі. Былы начальнік калоны тав. Бізуля ця-пер начальнік усіх калон асобага рэзерва НКШЗ. Тав. Іваноў у мінулым майстар па рамонту, по-тым намеснік начальніка калоны, а зараз начальнік яе. З радавых машыністаў у машыністы-ін-структары выраслі тт. Казлоў, Барадаўчанка, Ільін і другія. Чацвёртая частка калектыва—комуністы і комсамольцы.

Пяць работнікаў калоны ўзна-

гароджаны ордэнамі Савецкага Саюза; двое з іх удастоены вы-сокай узнагароды—ордэна Леніна, 70 чыгуначнікаў атрымалі знач-кі «Почётному железнодорожни-ку», 40—значкі «Ударнику сталинского призыва».

Прыкладамі сапраўднага ге-раізма і адвагі поўна ўся двухга-довая работа калоны. Машыніст Косараў і качагар Грынёў пад бесперапынай бамбёжкай саста-вілі два з паловай эшалоны з бое-прыпасамі і тэхнікай і вывелі іх на перагон.

Надзвычайную смеласць і дэр-засць праявілі машыністы тт. Градуноў і Швыроў. Цёмнай ноч-чу яны вывелі з варожага акру-жэння больш 100 вагонаў з важ-нымі грузамі. Паравозная брыга-да ў саставе якой тт. Бабоўнік, Зікеяў і Кудзінаў, выява ўначы з варожага акружэння броне-поезд, паравоз якога быў выве-дзен са строю.

Працуючы ўвесь час на галаў-ных франтавых участках Бе-ларускай чыгункі, чыгуначнікі асо-бай калоны робяць усё новае працоўныя і баявыя подвігі.

М. ГОНАУ.

СЮДЫ ВЯРТАЕЦЦА ЖЫЦЦЁ

ЦЕРАХОЎКА. (Ад нашага спец. нар.). Машына ідзе грунтовымі дарогамі. Навакол зелянеюць па-лі. Яшчэ нядаўна тут былі баі за Беларусь, а цяпер дружна пра-цуюць калгаснікі. Немец спаліў тут цэлыя вёскі, ад некаторых засталіся толькі адзін—два да-мы. Людзі жывуць у зямлянках. Але працуюць ужо цесляры, калгаснікі возяць бярвенне, бу-дуюцца зрубы.

З 10.881 дома калгаснікаў, рабочых і служачых нямец-кія людзеды знішчылі ў раёне 5.976. Асобныя вёскі спалены дашчэнту. Цэлыя кварталы спа-лены ў Церахоўцы. Немец-звер знішчыў дзесяткі грамадскіх па-будов, з 62 млыноў спаліў 51.

У Церахоўскім раёне фашысты расстралялі і спалілі жывымі 470 чалавек, пагналі ў рабства ў сваю праклятую нямецкую 1.118 беларускіх сялян і сяля-нак.

У Церахоўцы былі зроблены раскопкі брацкай магілы. У ёй знойдзена 60 трупаў, у тым ліку 10 трупаў грудных дзяцей. І па-тым, як яны ляжалі, можна бы-ло бачыць, што грудныя дзеці кіпучы ў магілу зажыва, а адна жанчына, знойдзеная ў брацкай магіле, ляжала ў зямлі з груд-ным дзіцём у руках.

У верасні мінулага года Цера-

хоўскі раён быў вызвалены ад фа-шысцкіх нягоднікаў, і з гэтага часу пачало адраджэнне жыцця.

Многае ўжо зроблена за гэтыя месяцы. Адноўлена 78 калгасаў. Засяваюцца калгасныя палі. Апрача другіх культур у гэту веснавую кампанію будзе засеяна 1.100 гектараў ільну.

Адраджэнне жыцця сказваецца ва ўсім. Працуюць 8 прамысло-вых арцелей. Ужо за чацверты квартал мінулага года яны вы-пусцілі прадукцыі на 387 тысяч рублёў. З кожным днём павяліч-ваецца выпуск прадукцыі. Пу-шчан у ход раённы промкамбінат з млынам і цыркуляркай. На чар-зе электрыфікацыя Церахоўкі. Аднаўляецца керамічная арцель.

Каля 4.000 дзяцей наведваюць школы, а школ у раёне 51. Ёсць ужо 12 клубаў і хат-чытальні.

Немцы спалілі будынак Цера-хоўскага Дома Саветаў, ад яго засталіся толькі сцены. На бу-доўлю прышлі цесляры, і памят-канне Дома Саветаў будзе адноў-лена. Тут будзе зала на 400 ча-лазек.

Працоўныя Церахоўскага раё-на імкнуцца з усіх сіл хутчэй залячыць раны, хутчэй аднавіць жыццё.

С. ЕФИМАУ.

БЕЛАРУСЬ НА ФРОНЦЕ

Адважныя артылерысты

Бой быў гарачы. Ён працяг-ваўся некалькі гадзін. Немцы, страціўшы займаемыя пазіцыі, усімі сіламі прабавалі вярнуць іх.

Прыкрываючыся моцным арты-лерыйска-мінамётным агнём, фа-шысты лезлі ў контратакі.

Але ў гвардзейцаў заваяванае не адбярэш.

Ля супроцьтанкавай гарматы засталіся двое: камандзір, гвардыі старшы сержант Бабій і навод-чык, сержант Цюленін. Астатнія байцы разліку былі выведзены са строю. Уважліва паглядаючы за полем бою, Бабій выявіў размя-шчэнне двух агнявых кропак пра-ціўніка. Старшы сержант неад-кладна далажыў камандзіру аб заўважаных агнявых кропках і напасіўся знішчыць іх. Каман-дзір дазволіў.

Тады Бабій і Цюленін з дапа-могай некалькіх стралкоў выкаці-лі гармату на адкрытую пазіцыю і тут-жа адкрылі агонь прамой наводкай.

Стрэл... Другі... Адна варожая агнявая кропка змоўкла.

Наводчык Цюленін разгарнуў гармату ўправа і перанёс агонь на другую агнявую кропку. Хут-ка і яна спыніла сваё існаванне. Але ў гэты час амаль ушчыль-ную да гарматы, акружаючы яе з трох бакоў, набліжаліся нямец-кія аўтаматчыкі.

Старшы сержант Бабій выз-начыў адлегласць да аўтамат-чыкаў, а наводчык Цюленін паставіў прыцэл, і гармата зноў адкрыла агонь па ворагу. Замітусіліся гітлераўцы. Яны прабавалі ўзняцца і ўцячы. Але кожнага даганяла або куля па-шых пехацінцаў, або асколкі снарадаў гарматы Бабія. Адваж-ныя артылерысты зрабілі ўсяго толькі некалькі стрэлаў, а зні-шчылі больш пятнаццаці гітле-раўцаў і сарвалі іх контратаку.

Так плячю ў плячо змагаюцца воіны-артылерысты рускі Цюле-нін і беларус Бабій.

Гвардыі старшыня
В. СІМАНАУ.

ЗАГАД ВЫКАНАН

Гвардыі чырвонаармеец Беўз—сувязны камандзіра падраздзяле-ня. Гэта малады, але вопытны і смелы воін. Нішто не спыніць яго, калі ён выконвае баявое заданне камандзіра. Ён лоўка і бяспрашна прабіраецца пад аг-нём варожай артылерыі і міна-мётаў і заўсёды дакладна выкон-вае загад.

На гэты раз немцы асабліва моцна абстрэльвалі нашы пазіцыі. Неабходна было тэрмінова пера-даць старшаму камандзіру даня-сенне.

Хутка бег чырвонаармеец Беўз. Калі непадалёку падала міна, ён імкліва лажыўся, укрываўся ў варонках, ямах, зноў узнімаўся і бег далей.

Хутка ён знайшоў наша пад-раздзяленне, перадаў загад і ра-нейшым шляхам вяртаўся назад. З выцём праляцела міна і ра-зарвалася ў некалькіх кроках ад смельчака. Асколак яе ўпіўся ў ногу. Кроў хлынула ручком. Сілы хутка пакідалі Беўза. Але ён, перамагаючы боль, апошнім намаганнем перавязаў рану і па-поўз наперад. Пакідаючы за сабой след крыві, ён прапоўз больш 500 метраў—да каманднага пункта.

— Ваш загад выканан,— ціха, але цвёрда, далажыў гвардзеец камандзіру.

Гвардыі старшыня
А. ЛОМАУ.

Сёння ў Клімавічах

— Станцыя Клімавічы, — напярэдзіла нас дзяўчына ў форме чыгуначніка.

Поезд спыніўся. Праз некалькі хвілін мы ўваходзім у горад, і першае, што кідаецца ў вочы, гэта — руіны. Цэлыя кварталы дамоў зруйнаваны, зраўнаны з зямлёй. Над попелішчамі высіцаюць коміны — німыя сведкі дзікага апастання, зробленага фашысцкімі зладзеямі.

Анагашены немцамі горад. Як любілі яго і як любіць яго савецкія патрыёты! Клімавічы да вайны — вельмі прыгожы горад. Чыстыя вуліцы, прыгожы парк, двухпавярховыя дамы, школы, больніцы, Дом сацыялістычнай культуры, электрычнасць, радыё.

Немцы разбурылі горад. Яны хацелі ўмярціць яго, але не вышлі. Чырвоная Армія выратавала горад ад немцаў. З прыходам Чырвонай Арміі горад ажывае, ён залечвае раны.

Адраджэнне жыцця адчуваецца па ўсім: у кветках, што пасаджаны ля ўдалых дамоў, у

рабоче адноўленых прамысловых і гаспадарчых прадпрыемстваў, якія ўжо даюць прадукцыю.

Створан і працуе райпрамкамбінат, адкрыты кравецкая і шавецкая майстэрні. Працуюць школы, больніцы, лазня, цырульня. Пачаліся заняткі ў медыцынскай школе. Дзяўчаты з навакольных вёсак рыхтуюцца стаць фельчарамі, акушоркамі.

Побач са свежымі газетамі на сценах можна прачытаць аб'явы аб тым, што патрабуюцца рабочыя розных спецыяльнасцей: цесляры, кладальшчыкі, рахункаводы.

Паступова горад ачышчаецца ад руін і хламу, прыводзяцца ў парадак вуліцы, адзін за адным аднаўляюцца жыллёвыя дамы.

У горад прыйшла вясна і з ёю адраджэнне. Рукамі савецкіх людзей Клімавічы будуць адбудоўвацца. Гэта зноў будзе прыгожы беларускі горад.

П. ЦІМАШКОУ.

Клімавічы. (Наш спецкор.)

Сплаўшчыкі Палесся накіравалі караван лесу Кіеву

МОЗЫР, 30 мая. (БЕЛТА). Заслужаным аўтарытатам сярод сплаўшчыкаў Лельчыцкага ўчастка карыстаецца брыгада Івана Лісіцкага. Кожны член брыгады выконвае паўтары нормы. Знатны сплаўшчык Беларусі 65-гадовы Пракоп Лісіцкі дзённыя нормы выконвае па 200 процантаў. Брыгада Лісіцкага даставіла ўжо 500 кубаметраў лесу.

Добра працуе брыгада, якую ўзначальвае вопытны сплаўшчык Парфіл Герасіменка. Ужо тры караваны лесаматэрыялу яна да-

ставіла для аднаўлення прадпрыемстваў Мозыра. Даведаўшыся, што наступны караван лесу будзе накіраваны для аднаўлення разбураных будынкаў сталіцы Украіны — Кіева, яны раней тэрміну закончылі фарміраванне вялікага каравана і ўжо накіравалі яго ў адрас сталіцы.

У Нараўлянскім сплаўным участку прышчэпства ў саборніцтве трымае брыгада, дзе брыгадзірам Марыя Кандраценка. Брыгада ўжо сплавіла 3.000 кубаметраў лесу і 1.200 кубаметраў мацавання для шахт.

Расце лік удзельнікаў кроса

КЛІМАВІЧЫ, 30 мая. (БЕЛТА). На другі дзень профсаюза-комсамольскага кроса ў саборніцтве ўдзельнічала значна большая колькасць фізкультурнікаў, чым у першы дзень.

Асабліва вызначыліся ў гэты дзень дзяўчаты — фізкультурніцы. Комсамолка Прыгорка прабегла поўкілометровую дыстанцыю за 1 мінуту 35 секунд. Але яе абганяла фізкультурніца Стальмакова, якая прайшла гэту дыстанцыю за 1 мінуту 25 секунд.

Фізкультурніца Лук'янава кінула гранату на 35 метраў.

КАРМА, 30 мая. (БЕЛТА). У першы дзень профсаюза-комсамольскага кроса ў саборніцтве прыняла ўдзел звыш 200 фізкультурнікаў. Дыстанцыю 500 метраў комсамолка Крышпава прабегла за 1 мінуту 35 секунд. Кілометровая адлегласць пройшла А. Мельнікавым за 3 мінуты 27 секунд.

Саборніцтва разгортваюцца таксама і па сельсоветах.

Падрыхтоўка да абласной алімпіяды мастацкай самадзейнасці

КРЫЧАЎ. (Ад нашага нар.). На ініцыятыве Краснапольскага райкома комсамолу ў Магілёўскай абласці распачалася падрыхтоўка да абласной алімпіяды мастацкай самадзейнасці, першай алімпіяды пасля вызвалення раёнаў Магілёўшчыны ад нямецкіх акупантаў.

Ва ўсіх калгасах і школах раёна комсамольскія арганізацыі ствараюць харавыя, драматычныя гурткі, аркестры і інш.

На першым месцы па мастацкай самадзейнасці ідзе Палужскі сельсовет. Тут створан моцны калектыв танцораў, спевакоў, выканаўцаў мастацкага слова.

У Краснапольскім раёне з удзельнікаў мастацкай самадзейнасці створана 9 агітбрыгад. Яны часта выступаюць у калгасах, а іншы раз праводзяць выступленні непасрэдна ў палявых брыгадах і звоннях.

Леншай брыгадай Клясінскага сельсовета кіруе комсамолка-настаўніца тав. Старасценка. У праграме гэтай брыгады народныя песні, танцы, скетчы.

З 5 па 15 чэрвеня ў Краснаполлі будзе праведзены агляд мастацкай самадзейнасці раёна. Леншай калектывы будуць паказаны на абласную алімпіяду.

Дзяўчына-вадалаз

Екацярына Васільеўна Якушава — валавая, моцная дзяўчына, усякая работа гарыць у яе руках. Каця Якушава — інструктар-вадалаз ваенна-аднаўленчага атрада. На яе грудзях ганаровы значок, які яна атрымала за выратаванне 12 чалавек.

...Справа была восенню 1943 года. Лодка з шасцю байцамі ў поўным баявым снаражэнні перакульлася. Гэта заўважыла Каця і кінулася на дапамогу. 5 чалавек яна хутка выпягнула, але шосты скрыўся пад вадой. Доўгімі паказаліся хвіліны пошукаў чалавека пад вадой, але праца вадалаза не прапала дарма. Каця прапавала з вялікай упартасцю і вярнула да жыцця шостага байца.

Зараз Якушава камандуе ўзводам вадалазаў. З-пад вады выцягваюцца нямецкія баржы са зброяй і г. д.

Н. БЕСАРАБСКИ.

ОРДЭН ГЕРОЯ

ЧЭРЫКАЎ. (Ад нашага спец. нар.). У баях за вызваленне роднай Беларусі смерцю героя загінуў жыхар горада Чэрыкава, капітан Яўгеній Берандзееў. Пасмертна герой быў узнагароджан ордэнам Айчыннай вайны.

Нядаўна прадстаўнік Н-скай часці, у радах якой служыў Яўгеній Берандзееў, тав. Марвенык, у прысутнасці дэпутатаў Чэрыкаўскага гарадскога савета, родных і знаёмых загінуўшага героя, уручыў ордэн Айчыннай вайны малі героя Агафі Федараўне Берандзеевай.

ДАПАМОГА БЕЛАРУСКИМ ЧЫГУНАЧНИКАМ

Працоўныя Мардові аказваюць брацкую дапамогу працоўным вызваленых раёнаў Беларусі. Яны прысылаюць абсталяванне, тавары шырокага спажывання і рэчы хатняга ўжытку.

Шэфскую дапамогу беларускім транспартнікам аказваюць чыгуначнікі вузла Рузаўка. Сярод паравозных брыгад дэпо Рузаўка разгарнулася саборніцтва за права суправаджаць эшалон з падарункамі для працоўных Беларусі.

— Кожная паравозная брыгада, — заявілі начальнік дэпо тав. Егораў і сакратар партарганізацыі тав. Шмелёў, — лічыць справай часці суправаджаць эшалон у Беларусь і таму рашуча палішае сваю работу, каб дабіцца гэтага права.

ГЕКТАРЫ АБОРОНЫ

КРЫЧАЎ. (Ад нашага спец. нар.). Многія калгасы Крычаўскага раёна засеялі зернавыя культуры ў фонд абароны Радзімы. Калгасы «Іскра», «Пролетарскі араты», імені Молатава засеялі па аднаму гектару ячменю, калгаснікі сельгаспадарчай арцелі імені Карла Маркса — гектар грэчкі, арцелі імені ХВН з'ездзі ВКП(б) — гектар бульбы. Пасевы зроблены на добра апрацаванай і ўгнойнай глебе.

МІЖНАРОДНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ

Ваенныя дзеянні ў Італіі

ЛОНДАН, 30 мая. (ТАСС). Галоўны штаб войск саюзнікаў у Італіі паведамае, што на паўднёвы захад ад Белетры часці амерыканскай 5-й арміі сустрэлі даволі ўпornaе супраціўленне.

Буйныя сілы англійскай 8-й арміі фарсіравалі раку Ліры і прасоўваюцца наперад уздоўж шасе Віа—Каселіна. Новазelandскія войскі значна прасунуліся ў гарах на поўнач ад гэтага шасе.

Авіяцыя саюзнікаў працягвала свае палёты на войскі праціўніка і яго ваенныя аб'екты ў Італіі.

Даволі вялікія сілы цяжкіх бомбардыроўшчыкаў авіяцыі саюзнікаў высецелі ў суправаджэнні знішчальнікаў у раён Вены. Яны бомбардыравалі аэрадром у Велерсдорфе, авіяцыйны завод і аэрадром у Вінер-Нейштадце, авіяцыйны завод і чыгуначную станцыю ў Атцгерсдорфе. Сярэднія бомбардыроўшчыкі зрабілі ў мінулыя ноч палёты на ваенныя аб'екты ў Фрурбун (у 35 мілях на паўночны захад ад Вены). Другія злучэнні цяжкіх бомбар-

дыроўшчыкаў авіяцыі саюзнікаў бомбардыравалі скапленні войск праціўніка ў цэнтральнай частцы Югаславіі.

У часе ўсіх гэтых аперацый было знішчана 68 самалётаў праціўніка. На свае базы не вярнуліся 34 самалёты.

АЛЖЫР, 29 мая. (ТАСС). На апублікаваных сёння вестках галоўнага штаба войск саюзнікаў у Італіі, за час наступлення на італьянскім фронце разгромлены нямецкія 71, 94 і 715 дывізіі. Лік палонных, захопленых войскамі саюзнікаў, у сучасны момант перавышае 15 тысяч чалавек.

Па апошніх вестках, часці амерыканскай 5-й арміі з баямі ўступілі ў ваколіцы Белетры.

Саюзныя войскі перарэзалі дарогу Анцыо—Альбано.

ЛОНДАН, 30 мая. (ТАСС). Як перадае агенцтва Рэйтэр, у выніку апошніх аперацый саюзнікаў адрэзан шлях да адступлення нямецкіх дывізіі на поўдзень ад Рыма.

60.000 ТОН БОМБ ЗА МЕСЯЦ

ЛОНДАН, 30 мая. (ТАСС). Прадстаўнік амерыканскіх стратэгічных ваенна-паветраных сіл у Англіі паведаміў у гутарцы з прадстаўнікамі друку, што ў краінах амерыканскай авіяцыі скі-

нула ў Еўропе звыш 43.500 тон бомб — па 13.328 тон больш, чым у сакавіку. У маі, па пярэдніх даных, амерыканскай авіяцыяй ужо скінута 60.000 тон бомб.

НАЛЕТ АМЕРЫКАНСКАЙ АВІАЦЫІ НА ГЕРМАНСКІЯ ПРАМЫСЛОВЫЯ ПРАДПРІЕМСТВА

ЛОНДАН, 28 мая. (ТАСС). Як перадае міністэрства інфармацыі, сёння даволі вялікія злучэнні амерыканскіх цяжкіх бомбардыроўшчыкаў зрабілі жорсткі налет на Кельн і паўднёва-заходнюю Гер-

манію. Бомбардыроўшчыкі дзейнічалі ў суправаджэнні 1.200 знішчальнікаў.

Паводле паведамлення міністэрства інфармацыі, усяго ў гэтых аперацыях удзельнічала, як мяркуюцца, 2.500 самалётаў.

У ВИЗВАЛЕННЫХ РАЁНАХ ЮГОСЛАВИИ

ЖЭНЕВА, 30 мая. (ТАСС). Па вестках, якія паступаюць сюды, нягледзячы на вельмі цяжкія ўмовы, у якіх знаходзяцца вызваленыя тэрыторыі Югаславіі, у тым ліку Славенія, там паступова наладжваецца культурнае жыццё. Многа ўвагі ўдзяляецца асвете. На няпоўных даных, у сучасны момант у вызваленых раёнах Славеніі працуюць 363 школы, у якіх палічваецца каля 24 тысяч вучняў. У гэтых школах працуюць 619 настаўнікаў.

Школы адкрываюцца нават у прыфрантавых паселішчах, дзе яшчэ не выключана магчымасць нападу нямецкіх акупантаў. Нядаўна ў адным з прыфрантавых раёнаў 10 настаўнікаў палі ахва-

рай нямецкіх акупантаў. Аднак, гэта не палохае настаўнікаў-патрыётаў, школы зноў адкрываюцца і працягваюць сваю працу.

Апрача звычайных школ, у Прымор'і працуюць вятэрніі курсы для моладзі. Мясцовым органам улады прыходзіцца перамагаць вялікія цяжкасці, каб наладзіць асвету. Немцы і іх прысешнікі ўсюды знішчалі ачагі культуры. Толькі ў адным з акруг Славеніі немцы разбурылі 21 школу. Увесь школьны інвентар быў знішчаны. У выніку нястачы школьных памяшканняў заняткі ў большасці выпадкаў вядуцца ў сялянскіх дамах.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

КЛІМАВІЧСКИ ЗОАТЭХНІКУМ НАРКАМЗЕМА БССР АБВЯШЧАЕ НАБОР СТУДЭНТАУ НА I, II І III КУРСЫ

Тэхнікум рыхтуе малодшых зоатэхнікаў. Тэрмін навучання 3 год. Прымаюцца грамадзяне абодвух полаў, ва ўзросце ад 14 да 25 год, з асветай у аб'ёме 7 класаў сярэдняй школы. Экзамены — па рускай мове і літаратуры, матэматыцы і Канстытуцыі СССР.

Асобы, якія скончылі семігодку на выдатна, прымаюцца без экзаменаў.

На II і III курсы прымаюцца студэнты тэхнікума, якія спынілі вучобу ў сувязі з акупацыяй.

Да заявы дадаць дакументы: аб асвете (арыгінал), аб нараджэнні (арыгінал), аўтабіяграфію, тры фотакарткі, даведку аб адносінах да вайскавай навіннасці, даведку аб стане здароўя і пантовых марак па 30 капеек.

Заявы прымаюцца да 20 жніўня 1944 года.

Прыёмныя экзамены — з 21 па 25 жніўня.

Студэнты забяспечваюцца інтэрнатам, сталавай і стыпендыяй. Заявы накіроўваць па адрасу: г. Клімавічы, Магілёўскай абласці, Сацыялістычная, 14, дырэктару тэхнікума.

ДЫРЭКЦЫЯ.